

lemmer af samme, som er nødvendig, og som altid maa tilstræbes at være tilstede, er nødvendigt at bygge om Overdomstolene, som sagt fordi de ere Gennemgangssted til Højesteret. Jeg skal i Forbindelse hermed berøre, at ogsaa Personalet under Overdomstolene i Grunden er behandlet som Stedbørn. De samme Forretninger, som i Justitsministeriet udføres af Fuldmægtige, maa udføres i den herværende Overret ved Assistenten, der kun have Assistentlønning, naagt de maa gøre Fuldmægtig-Gerning. Det er ogsaa af Bigtighed for Domstolene, at den Betjening, der af deres Personale paa Kontorerne skal ske, er af en saadan Bestaaenhed, at den i det hele fremmer Sagernes Behandling, ogsaa hvad den Side angaar. Hermed skal jeg forlade dette Emne, som jeg kun har villet berøre og benytte Lejligheden, medens jeg har Ordet, til at gaa over til noget ganske andet, da jeg ikke ønsker at begære Ordet oftere end fornødent og derfor vil benytte det, medens jeg har det, til at sige, hvad jeg agter at sige med Hensyn til det foreliggende Finanslooforslag. Der findes paa § 19 et Forslag til Bevilling af et Beløb af 8,000 Kroner for det kommende Finansaar til „Danst Fisseriforening“. Jeg skal tillade mig at lægge et godt Ord ind for denne Bevilling. Danst Fisseriforening har været, efter min Mening, ret heldig i de Foretagender, som den hidtil har beskæftiget sig med. Den har forstaaet at gribe ind paa de Steder, hvor der trængtes til en Indgribning, og jeg tror, at de Resultater, den har naaet, ere særdeles paastjommelighedsværdige. Det vil derfor efter min Mening være paa sin Plads at støtte denne Forening saaledes, som der foreligger Forslag om, og for saa vidt det er udtalt i Foreningens Begæring som disse 8,000 Kr. for det kommende Finansaar, at maa agter at anvende mindst Halvdelen af dem til Undersøgelse af Ferstivandsfisseriet, man jeg være af den Mening, at Ferstivandsfisseriet hos os netop længe har ligget aldeles forsømt, og at det er i Stand til at afgive en Indtægtskilde, som det i Fremtiden har gjort, men som har været standset i lange Aarrækker. Ogsaa ser jeg, hvad der desuden ad anden Vej er mig bekendt, at det er lykkedes Foreningen at sikre sig en udmærket dygtig Mand til at tage fat paa denne Opgave, jeg mener Adjunkt Feddersen, der jo vistnok paa Fisseriets Omraade — enhver anden usfortalt — er en af de dygtigste Mænd, vi raade over her i Landet. Jeg har med disse saa Ord altsaa nu villet anbefale denne Bevilling af 8,000 Kr. til danst Fisseriforening.

J. Sager: Jeg ønskede blot at henlede Opmærksomheden paa det, som det forekommer mig temmelig kostbare Byggeri, der er foregaaet ved Forbedringerne paa den nord-sjællandske Bane. Jeg antager, at enhver gerne vil anerkende Bestræbelserne hos Administrationen for at bringe noget smukt og harmonisk ud af de Opgaver, der ere stillede den ogsaa i arkitektonisk Henseende, men det forekommer mig dog, at der maa drages en vis Grænse mellem de Bygninger, hvis nærmeste Formaal er at tage sig godt ud eller i det hele taget at repræsentere saadanne Interessers, at man kan antage, at de ville blive af Varighed, og saa de Bygninger, der nærmest henhøre til Trafikken, som maa rette sig efter forskellige Forbringere, og hvor Hensynet til Bygningens Udseende selvfølgelig altid maa vige, saa snart der er Tale om Trafikkens Forbringere. Og derfor forekommer det mig at være meget uheldigt, hvis man skulde komme ind paa den Vej, at vore Jærnbanebygninger skulde være arkitektoniske Mønsterbygninger. Der er jo stillet saa mange Opgaver ogsaa paa Bygningsvæsenets Omraade, at jeg ikke tror, men behøver at søge netop Jærnbanevæsenet som det mest passende Objekt. Naar man betragter Helsingørs Station, saa uden at skulle udtale mig om, hvorvidt det var heldigt at lægge en Bygning af et saadant Udseende lige overfor Kronborg, vil jeg dog bemærke, at selve Bygningens Udseende og Udstryelse er under alle Omstændigheder saa luksuøs, som man nu siger, saa kostbar, at det vilde forekomme mig høist uheldigt, om man vilde følge dette Eksempel ogsaa i Fremtiden. Der forestaar jo Byggeforetagender, navnlig paa Københavns Banegaard, men ogsaa paa andre Steder, og naar man vil anlægge denne Maalestof ved Helsingør, hvad Maalestof vil man saa anlægge, naar man kommer til de egentlige Centre i Landet? Efter Beskrivelsen — jeg har ikke selv set den, den har jo ikke været aabnet for Publikum — er Vestibulen belagt med Marmorfliser og Loftterne ere rene Kunstværker, hvad Træudskæringen angaar. Selv Bygningens Udseende er jo som et lille Slot, og alene Granitforspringerne — jeg taler ikke om Søflerne, men blot om Granitforspringerne ved Binduerne og saadanne Steder — skal løbe op til ca. 130,000 Kr. Det forekommer mig, at det rette Maadehold er noget overfærdet der, for vi ere jo ikke saa stort og rigt et Land, at vi kunne ligesom med rund Haand øse Penge ud til alle Slags Byggeforetagender; jeg tvivler paa, at man overhovedet kan gøre det i noget Land; men i særlig store og rige Lande kan man jo tage sig den Slags Ting